856/10

Den 29. november 2010 blev i sag nr. 77.201:

xxx xxxxxxxxxx
xxxxxx xxxx xx xx xxxxx
xxxx xxxxxxxxxxxx

mod

Codan Forsikring A/S
Gl. Kongevej 60
1790 København V

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har bilforsikring i Codan Forsikring A/S, klager over, at selskabet har anerkendt hendes erstatningsansvar for en skade, som hævdes forvoldt af den forsikrede bil.

Selskabet har anerkendt klagerens fulde ansvar bl.a. under henvisning til en fremlagt vidneerklæring.

Af klageskemaet, der er underskrevet af klageren den 3/11 2009, fremgår bl.a.:

> "1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen.
> Ifølge Codans brev af den 22. januar 2009 er jeg blevet anmeldt for at jeg har været involveret i et trafikuheld, idet jeg den 14. januar 2009 skulle have påkørte en anden bil på parkeringspladsen ved [Klagerens bopæl]. Jeg har den 26. januar telefonisk oplyst til Codan, at jeg ikke har kendskab til, at min bil skulle have været involveret i noget uheld. Herefter hører jeg ikke noget fra selskabet før end i april måned hvor CODAN opkræver en ca. 2000 kr. højere præmie på min autoforsikring end jeg normalt betaler, uden at have informeret mig om noget som helst. Da jeg henvender mig til selskabet får jeg at vide, at de har fået en vidneerklæring. Herefter får jeg tilsendt en anonym vidneforklaring, hvor et anonymt vidne oplyser, at jeg har påkørt [modpartens] bil men vidnet giver ikke nogen form for tidspunktsangivelse for uheldet. Jeg skriver herefter til Codan, hvad jeg tidligere mundtligt har oplyst til Codan, at jeg fortsat mener, at jeg er uden skyld i skaden på [modpartens] bil og at jeg gerne vil se et billede af skaden på modpartens bil samt at jeg mener, at der skal foretages en teknisk undersøgelse som viser at det er min bil, der har lavet skaden. Jeg anmoder også om at få oplyst tidspunktet for hvornår skaden er sket. Desuden anmoder jeg om at få navn og adresse på vidnet, da jeg mener at vidnet ikke er uvildigt, da vidnet åbenbart ved, at det er [modpartens] bil og forklaringen derfor ikke kan lægges til grund som bevis for, at jeg har lavet skaden. Jeg får Codans brev af den 20. maj 2009 og i brevet fastholder Codan vidnets observationer og

vil ikke lave en teknisk undersøgelse, men lover snarest at sende navn og adresse på vidnet til mig, når Codan får det. Dette betyder at Codan fastholder en anonym vidneforklaring og afviser sin egen kundes ønske om yderligere undersøgelser. Jeg skriver til Codan at jeg vender tilbage når jeg får navn og adresse på vidnet. Der går herefter ca. 5 måneder, hvor jeg intet hører fra Codans side. I oktober måned får jeg imidlertid et brev fra Codan, hvor man uden nye argumenter afslutter sagen med opkrævning af selvrisiko og bonustrintab for mig. Jeg har fortsat ikke modtaget navn og adresse på vidnet. Jeg klager over afgørelsen og beder Codan se på sagen igen, da jeg ikke synes Codan har gjort noget som helst for at varetage mine interesser. Codan har således ikke brugt de 5 måneder på at fremskaffe et billede af skaden eller spørge vidnet om tidspunkt for skaden som jeg har bedt om. Dette undrer mig meget. Jeg har således ikke modtaget nogen som helst form for neutral dokumentation fra Codan på, at det er mig der har ansvaret for skaden på modpartens bil. Codan afviser at genoptage sagen og efter endnu en gang at have rykket Codan, modtager jeg den 23. oktober endelig navn og adresse på vidnet. Jeg kan dog ved et simpelt opslag på internettet se, at der ikke bor en person med det pågældende navn på den adresse som jeg får oplyst af Codan. På døren ved … står der heller ikke vidnets navn. Jeg mener ikke, at man kan lægge et vidnes forklaring til grund for afgørelse af sagen, så længe man ikke kan identificere vedkommende og finder det helt urimeligt at Codan bare henviser mig til civilt søgsmål. Jeg forstår simpelthen ikke, at Codan fastholder, at man accepterer vidneforklaringen, selvom vidnet oplyser en falsk adresse. Jeg finder af samme grund ikke, at vidneforklaringen er troværdig. Jeg fastholder derfor at jeg er uden skyld i skaden på [modpartens] bil.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet?
Jeg fastholder, at jeg ikke har nogen skyld i eventuelle skader på modpartens bil og finder derfor ikke, at jeg skal betale selvrisiko og højere præmie på min autoforsikring. Alternativt kan Codan fritstille mig fra forsikringen uden tab af bonustrin."

Heroverfor har selskabet i brev af 17/11 2009 til nævnet anført:

"Forsikringstager har en hvid VW Polo med registreringsnummer ...

Vi har den 20. januar 2009 modtaget en regreshenvendelse via EDI fra Nykredit, hvorefter vores part har påkørt deres part, der var parkeret.

Vi meddelte samme dag Nykredit, at vi ville indhente anmeldelse fra vores kunde, og sender samme dag vores kunde en anmeldelse.

Forsikringstager retter derfor telefonisk henvendelse den 26. januar 2009 og meddeler, at hun ikke har haft et færdselsuheld, hvilket vi meddeler Nykredit.

Vi hører herefter ikke til sagen, før vi modtager en opgørelse af skaden fra Nykredit den 17. april 2009, og kravet følges op af en vidneforklaring med skitse, hvoraf ses, at:

'De to biler holder parkeret side om side. Den hvide Polo bakker ud for at køre væk, idet føreren drejer væk fra P-pladsen, påkører hun med sin venstre forskærm [modpartens] højre baghjul og bagskærm. [Modpartens bil flytter sig ved påkørslen. Jeg og et andet vidne råber op, men føreren af den hvide VW Polo kører blot videre, og væk. Det er i dag stadig mærker på den hvide VW Polos venstre forskærm…'

Vidneerklæringen indeholder derudover en skitse, hvoraf ses, at skaden er sket udfor …, og at skaden er sket ved, at [klagerens bil] er bakket bagud mod højre, hvilket korresponderer

fint med, at kollisionen er sket ved, at vores parts venstre forskærm rammer modparten på højre side bagtil.

Vi beder ved brev fra den 27. april 2009 forsikringstager kommentere vidneerklæringen, og den 30. april oplyser forsikringstager telefonisk, at hun ikke regner vidneerklæringen for uvildig, da hun antager, at vidnet kender modparten.

Vi beder hende derfor lave en skriftlig forklaring, og vejleder hende om, at vi har en vanskelig sag, da der foreligger en vidneforklaring til gunst for modparten.

Vi har efterfølgende modtaget navn og adresse på vidnet og har på denne baggrund anerkendt ansvar for skaden.

Vi lægger vægt på vidneerklæringen, og på, at forklaringen passer med skitsen og de korresponderende skader på bilerne, herunder, at forsikringstager medgiver, at der er skader på hendes venstre forskærm.

Vi lægger videre vægt på, at vi som motoransvarsforsikrer efter færdselslovens § 108, stk. 1 hæfter direkte overfor modparten, og at vi derfor kan afgøre skyldspørgsmålet direkte med modparten.

Modpartens selskab har med vidneerklæringen fremlagt sikker identifikation af skadevolder, som er vores forsikringstager, se fra praksis om vidneerklæringer AK 74.953, AK 75.179, AK 74.492.

For så vidt angår skyldspørgsmålet, er det fast praksis, at den part, som rammer et holdende køretøj bærer ansvaret for uheldet, se FI. § 103, stk. 2 som gengivet i Karnovs note 478.

Dertil kommer, at skaden er sket ved at sikrede bakkede ud af en parkeringsbås og ramte den parkerede modpart under manøvren, hvilket også giver fuld skyld, se Fl. §18 og AK 56.503, AK 61.805 og AK 75.010.

Policen er tegnet med præmietrinsregulering og selvrisiko ved skadesforløb og vi har i forbindelse med afgørelsen sendt forsikringstager et prognosebrev.

Vi fastholder herefter afgørelsen."

Hertil har klageren i brev af 4/12 2009 til nævnet bemærket:

"1. Codan har fuldstændig i sine bemærkninger til sagen ignoreret det forhold, at de ikke har været i stand til at udlevere sammenhørende navn og adresse på det vidne der skulle have udarbejdet en vidneerklæring, som Codan ifølge deres oplysninger anser for helt afgørende for sagen. Dette til trods for at Codan flere gange i sagens forløb lover mig, at de vil skaffe navn og adresse på vidnet. Codan skriver endda i brevet til Ankenævnet, at de har udleveret navn og adresse på vidnet til mig. Dette er jeg uenig i, da vidnets navn og adresse ikke passer sammen.

2. I Codans brev af den17. november 2009 står der '*Vi har efterfølgende modtaget navn og adresse på vidnet og har på denne baggrund anerkendt ansvar for skaden.'*

Dette er i direkte modstrid med det Codan oplyser til mig i brevet af den 20. maj. I Codans brev af den 20. maj 2009 skriver Codan, at de har anerkendt ansvaret for skaden og i det samme brev skriver Codan videre: 'Vi vil naturligvis indhente vidnets fulde navn og adresse, … Så snart vi har navn og adresse på vidnet, vil dette bliver meddelt dig….' Det betyder, at Codan allerede har anerkendt ansvaret for skaden inden Codan vil indhente navn og adresse på vidnet. Codan baserer således deres afgørelse på et anonymt vidne. Jeg bemærker, at jeg anser et anonymt vidne for et vidne der Ikke eksisterer, hvorfor man heller ikke kan basere sagens afgørelse herpå.

3. Codan skriver endvidere i brevet den 17. november: '*Vi lægger vægt på vidneerklæringen, og på at forklaringen passer med skitsen og de korresponderende skader på bilerne, herunder, at forsikringstager medgiver, at der er skader på hendes venstre forskærm'.*

Jeg har både telefonisk den 26. januar 2009, den 28. april 2009 og skriftligt den 5. maj 2009 oplyst Codan om at der var nogle mærker på min bils venstre og højre forskærm, som har været der siden 2008. Det vil sige, at der allerede var en skade på min bils venstre forskærm inden januar 2009. Denne gamle skade er uændret i januar 2009. Jeg har i den forbindelse anmodet om at se et billede af skaden på modpartens bil og også anmodet om, at Codan laver en teknisk undersøgelse, hvor man sammenligner ridserne på min bil med skaden på modpartens bil. Men her har Codan ikke varetaget mine interesser i sagen på ansvarlig vis, idet Codan med henvisning til vidneerklæringen blankt afviser mine ønsker. Jeg kan derfor ikke se, at Codan har noget grundlag for at sige at skaderne på de to biler korresponderer sammen, når de ikke kan vise mig et billede af skaderne på modpartens bil og ikke har foretaget nogen form for tekniske undersøgelser.

Jeg bemærker i øvrigt, at jeg telefonisk den 26. januar, den 28. april og den 30. april 2009 har oplyst Codan om, at jeg kun har kørt i min bil en gang den 14. januar og at det var tidligt om morgenen, og dermed stadig mørkt, mens Codan telefonisk har oplyst, at vidnet har set mig i fuldt dagslys. Jeg har overfor Codan gjort opmærksom på, at jeg finder at det er en stor mangel ved vidneerklæringen, at den ikke indeholder en tidspunktsangivelse for observationen. Derudover undrer det mig, at modpartens bil holder parkeret tidligt om morgenen på … private parkeringsplads, hvor der i ifølge P-skilte er parkering forbudt for uvedkommende, da modparten ikke bor i ...

Afslutningsvis skal jeg bemærke, at jeg finder det temmelig overraskende, at Codan baserer sig på et vidne de ikke kender identiteten på og tilsyneladende er ligeglade med hvad jeg mener. Jeg føler mig dybt krænket over, at jeg, blot fordi jeg har en bil med nogle ridser og på grundlag af en anonym vidneerklæring, kan blive pålagt ansvaret for nogle skader jeg ikke har forårsaget, samtidig med at jeg ikke engang kan få fremlagt et billede eller lignende dokumentation for, hvad der er sket med modpartens bil."

I selskabets brev af 15/12 2009 til nævnet hedder det:

"Vi har udleveret det navn og den adresse på vidnet, som vi selv har fået oplyst, og vidneerklæringen bliver i sagens natur ikke mindre uvildig af, at adressen på vidnet oplyses efter, at vidneerklæringen er afgivet.

Vi henviser til vidneerklæringen, der tydeligvis er skrevet under, samt til vores vedlagte brev fra den 27. april 2009, hvormed vidneerklæringen sendtes til forsikringstager.

Det er fast praksis, at selskaberne anerkender ansvar på baggrund af sikker identifikation fra modpartens side, se vores tidligere indlæg, og dette fastholdes.

> Vi minder om, at skaderne på modpartens bil korresponderer fortrinligt med ikke bare ridserne på forsikringstagers bil, men også med det begivenhedsforløb der er angivet i sagen, se vores tidligere indlæg.
>
> Vi har derudover intet grundlag for at antage, at autotaksatoren fra modpartens selskab skulle have anerkendt andre skader end dem, der følger af den anmeldte påkørsel, og har ikke pligt til at efterprøve takseringen fra modpartens selskab.
>
> Da vi efter færdselslovens § 108 hæfter direkte overfor modparten, må vi fastholde afgørelsen."

Klageren har herefter i brev af 2/2 2010 til nævnet anført, at der ikke er tale om sikker identifikation af vidnet, når der ikke foreligger korrekte oplysninger om vidnets navn og adresse. Endvidere har klageren bl.a. anført, at selskabet ikke har noget grundlag for at sige, at skaderne på de to biler korresponderer, når det ikke kan fremvise billeder af skaderne på modpartens bil, og når det ikke har foretaget nogen former for tekniske undersøgelser.

Selskabet og klageren er fremkommet med yderligere kommentarer i breve dateret 19/2, 1/3 og 17/3 2010.

I forlængelse heraf har nævnets sekretariat anmodet selskabet om at fremsende kopi af taksatorrapporten fra modpartens selskab.

Herefter har klageren i brev af 14/6 2010 til nævnet anført:

> "Jeg har modtaget Ankenævnets brev af 7. Juni 2010 med taksatorrapporten for modpartens bil.
>
> Jeg har ikke selv kunnet få denne rapport udleveret af Codan og Codan har ikke haft travlt med at udlevere den til Ankenævnet for Forsikring.
>
> Jeg har nogle bemærkninger til rapporten, som jeg gerne vil have taget i betragtning ved sagens behandling:
>
> Jeg kan af rapporten se, at modparten har en Citroen C5 og at baglygten er skadet. Denne skade kan min bil på ingen måde have forvoldt, idet min VW Polo, der er meget lav foran, ikke kan nå op til Citroen C5'ens baglygte, der sidder forholdsvis højt oppe. Der er en lille ridse på min forkofanger, der stammer fra en gammel skade i 2008, der aldrig er blevet lavet, men denne korresponderer overhovedet ikke med en skade på modpartens baglygte. Jeg finder derfor at Codans påstand, om at skaderne korresponderer godt sammen, er taget ud af den blå luft. Jeg kan eventuelt sende et billede af skaden på min bil."

Efterfølgende har selskabet i brev af 30/6 2010 til nævnet anført:

"Oplysningerne om vidnets bopæl hidrører fra modpartens selskab, der har oplyst navn og adresse på deres vidne, i øvrigt med udtrykkeligt ønske om, at disse oplysninger ikke skulle videregives til vores kunde.

Vi vedlægger skærmprint af den EDI-meddelelse som vi fik fra Nykredit, og hvorefter vidnet er …

Vi har d.d. rettet henvendelse til Nykredit igen, der - se vedlagte mail - nu oplyser, at vidnets navn er ...

Vi har noteret os, at Nykredit i første besvarelse formentlig har skrevet et forkert navn.

Vi understreger dog, dels, at det ikke er praksis blandt selskaberne at efterprøve de andre selskabers vidneerklæringer, og at vidnet med det oplyste nu er identificeret.

For så vidt angår forsikringstagers synspunkt i brevet fra den 14. ds., er det Ankenævnets faste praksis. at vi kan acceptere taksatorrapporter fra modpartens selskab som opgørelse af skader på deres kundes bil, se AK58.400, AK 56.110 og AK 55.289."

I klagerens brev af 20/7 2010 til nævnet hedder det:

"Jeg må forstå, at Nykredit ikke har givet nogen forklaring på hvorfor de først oplyser ét navn på vidnet og herefter, da der gøres opmærksom på, at T.W.H. bor på en anden adresse … og efter at Ankenævnet er blevet inddraget i sagen fremsender nyt navn på vidnet. For mig ser det ud som om Nykredit har været alt for overfladiske omkring sagsbehandlingen af vidneforklaringen.

Jeg undrer mig også over, at Nykredit beder om at vidnets identitet ikke udleveres til mig og må forstå det sådan, at vidnet ikke vil vedstå sin forklaring overfor mig. Jeg finder også af den grund, at vidneforklaringen ikke er troværdig.

Afslutningsvis skal jeg notere mig, at Codan i sit brev af 30. juni 2010 ikke har kommenteret oplysningerne i mit brev af 14. juni 2010, hvor jeg gør opmærksom på, at der ikke er korrespondance mellem en ødelagt baglygte på modpartens Citroen C5 og en lille lavtsiddende ridse på min VW Polos forkofanger."

Af selskabets brev af 29/7 2010 til nævnet fremgår:

"Vi har tidligere kommenteret vidneforklaringen, og skal derfor her alene bemærke, at skadebeskrivelsen ikke - som forsikringstager skriver i sit seneste indlæg - vedrører hendes forkofanger og modpartens baglygte, men derimod forsikringstagers venstre forskærm, og modpartens højre bagskærm.

Dette svarer som tidligere anført fortrinligt med en manøvre, hvor bilerne er parkeret parallelt med front i samme retning, og hvor forsikringstager bakker mod højre, og derved snitter modparten på denne højre bagside med venstre forskærm, se vores første indlæg.

Vi har ikke yderligere til sagen."

Klageren har i brev af 18/8 2010 til nævnet anført:

> "Jeg skal bemærke, at Codan i sit brev fremhæver, at sagen ikke drejer sig om en skade på modpartens højre baglygte og min venstre forkofanger. Dette undrer mig meget, da Codan som dokumentation for skaden på modpartens bil har fremlagt en taksatorrapport, hvoraf det bl.a. fremgår at der er en post der hedder reservedele: baglygte. Dette betyder at baglygten er skiftet på modpartens bil. Og det betyder at Codan ganske simpelt nægter facts, når de så kategorisk afviser at sagen bl.a. drejer sig om en ødelagt baglygte. Det undrer mig, at Codan slet ikke vil give sine bemærkninger hertil, når det faktisk fremgår af taksatorrapporten. For mig viser det ganske tydeligt, at der ikke er sammenhæng mellem skaderne på modpartens og min bil.
>
> Codan har som tidligere nævnt aldrig besigtiget skaden på min bil for at se om den passede sammen med skaden på modpartens bil, men fastholder hårdnakket at skaderne passer fint sammen. Dette til trods for at min bil (VW Polo) er så lav at den ikke når op til de forholdsvis højtsiddende baglygter på en Citroën C5. Dette gælder uanset om man kalder den forreste del af bilen forkofanger eller forskærm. Jeg har ikke i brevene til Codan skelnet nøje herimellem. Uanset terminologi tilsidesætter Codan simpelthen objektivt konstaterbare forhold. I stedet henviser man til en vidneerklæring, der muligvis ikke er uvildig.
>
> Der er en skade på forskærmen på min bil, men det er på højre forskærm. Denne skade er anmeldt til Codan for nogle år siden. Det kan muligvis være den vidnet har taget fejl af efter at han oplyste, at han havde set på min bil igen flere måneder senere, da han lavede vidneerklæringen. Desuden er vidneerklæringen, som jeg tidligere har oplyst, uden angivelse af tidspunkt for uheldet."

Selskabet er fremkommet med yderligere bemærkninger i brev af 9/9 2010 til nævnet.

Nævnet har fået forelagt de bilag, som parterne har fremlagt, herunder taksatorrapporten fra modpartens selskab samt vidneerklæringen, der er dateret 31/3 2009. Ifølge taksatorrapporten er skaden på modpartens bil opgjort til 6.397,94 kr.

Nævnet udtaler:

Efter det oplyste må nævnet lægge til grund, at klagerens bil den 14/1 2009 ramte modpartens parkerede bil, og at der herved skete skade på denne.

Det indklagede selskab hæfter i henhold til færdselslovens § 108 umiddelbart i forhold til skadelidte og dennes forsikringsselskab. Selskabet har i overensstemmelse med sæd-

vanlig praksis udbetalt erstatning på basis af en taksering foretaget af en taksator. Nævnet har ikke på baggrund af de tilvejebragte oplysninger grund til at tro, at taksatoren har godkendt andre skader end dem, der efter taksatorens vurdering hidrører fra uheldet, eller at taksatoren har valgt en dyrere reparationsmetode end nødvendigt. Nævnet kan herefter ikke kritisere selskabets afgørelse. Det, som klageren har anført, kan ikke føre til et andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen
formand